

แนวโน้มธุรกิจ/อุตสาหกรรม ปี 2567-69

อุตสาหกรรมน้ำตาล

กรกฎาคม 2567

วิจัยกรุงศรี

ผู้เขียน

ชัยวัช โชวเจริญสุข

นักวิเคราะห์อาวุโส

chaiwat.sowcharoensuk@krungsri.com

+662 296 2000 Ext. 50880

krungsri Research

เครือ MUFG หนึ่งใน สถาบันการเงินที่ใหญ่ที่สุดของโลก

Subscribe Us

สมัครสมาชิกวิจัยกรุงศรี...

krungsri.research@krungsri.com

คำสงวนสิทธิ์

เนื้อหาและข้อมูลใดๆ ทั้งหมดที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น ถือเป็นลิขสิทธิ์ของวิจัยกรุงศรี ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใดๆ เกี่ยวข้องกับเนื้อหา สำเนา หรือดัดแปลงแก่บุคคลอื่นโดยมิได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากวิจัยกรุงศรี รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งที่เชื่อหรือควรเชื่อว่ามีความน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม วิจัยกรุงศรีไม่อาจรับรองความครบถ้วนสมบูรณ์หรือความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าว อีกทั้งไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงหรือทางอ้อมจากการใช้รายงานฉบับนี้หรือเนื้อหาในรายงานฉบับนี้ ข้อมูล ความคิดเห็น และการประมาณการที่ปรากฏในรายงานนี้ถือเป็นความคิดเห็นของวิจัยกรุงศรี ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ ความคิดเห็นในรายงานฉบับนี้เป็นไปตามสถานการณ์ปัจจุบัน ณ วันที่มีการเผยแพร่รายงาน วิจัยกรุงศรีขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงโดยมิต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

EXECUTIVE SUMMARY

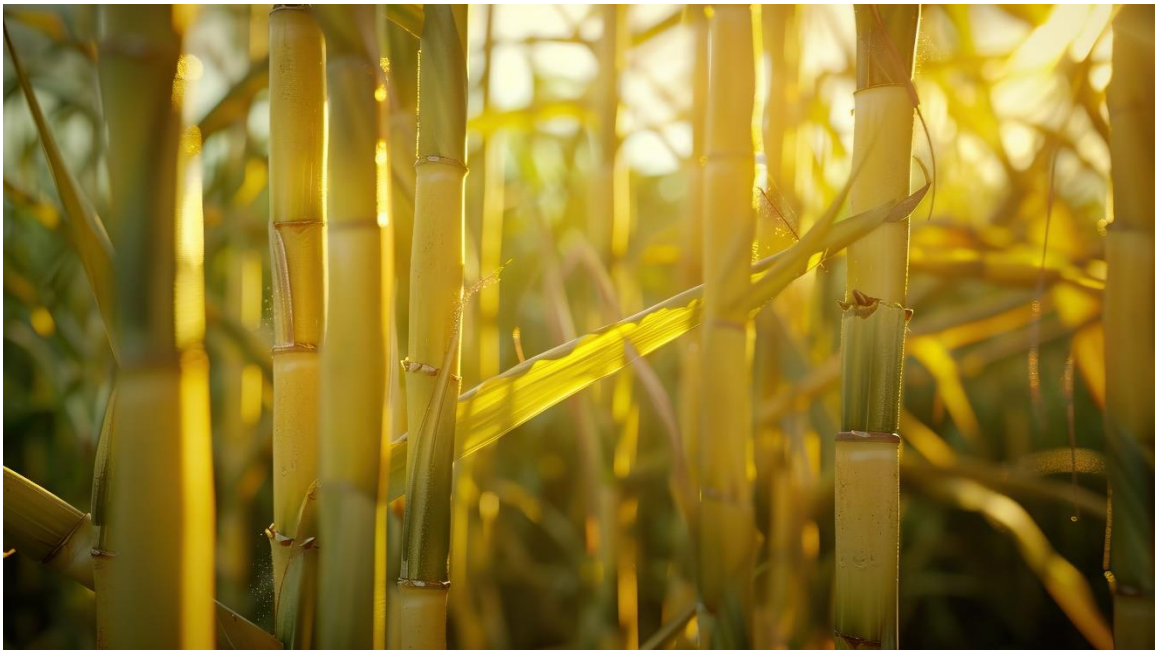
วิจัยกรุงศรีคาดว่าปี 2567 **อุตสาหกรรมน้ำตาลของไทยจะหดตัว** จากสถานการณ์ภัยแล้งที่ทำให้เกิดปัญหาผลผลิตไม่เพียงพอต่อการส่งออก แม้ว่าตลาดในประเทศจะยังขยายตัวได้ต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของธุรกิจร้านอาหารและภาคท่องเที่ยว **อย่างไรก็ตาม ในปี** 2568-2569 **คาดว่าภาพรวมอุตสาหกรรมจะขยายตัวได้** จากการเข้าสู่ภาวะลานีญาทำให้สภาพอากาศเอื้ออำนวย ประกอบกับระดับราคาน้ำตาลที่เพิ่มสูงขึ้นจูงใจให้เกษตรกรเพาะปลูก ขณะที่ความต้องการน้ำตาลมีแนวโน้มขยายตัวจากแรงหนุนของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวที่จะเอื้อต่อการกระตุ้นอุปสงค์จากอุตสาหกรรมต่อเนื่องโดยเฉพาะอาหารและเครื่องดื่มทั้งตลาดในประเทศและตลาดคู่ค้า อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมยังเผชิญความท้าทายจากต้นทุนการเพาะปลูกอ้อยที่ยังสูง การปรับขึ้นภาษีความหวานของไทยและประเทศคู่ค้าหลายประเทศ กระแสรักษ์สุขภาพทั่วโลกที่ส่งผลต่อการลดการบริโภคน้ำตาล และความไม่แน่นอนของกฎระเบียบภาครัฐ โดยเฉพาะการปรับแก้ พรบ.อ้อยและน้ำตาลทรายที่อาจกระทบต่อผลกำไรของอุตสาหกรรม

มุมมองวิจัยกรุงศรี

ปี 2567-2569 **คาดว่ารายได้ของธุรกิจจะกระเตื้องขึ้นตามการขยายตัวของปริมาณการจำหน่ายน้ำตาลโดยรวม แต่การพึ่งพาตลาดต่างประเทศในสัดส่วนสูง ทำให้ธุรกิจยังคงเผชิญความผันผวน**

- **โรงงานผลิตน้ำตาล:** รายได้มีแนวโน้มทยอยปรับดีขึ้นตามการขยายตัวของความต้องการบริโภค หนุนโดย (1) กำลังซื้อทั้งในและต่างประเทศที่จะทยอยฟื้นตัวตามทิศทางเศรษฐกิจ (2) อุตสาหกรรมต่อเนื่องที่มีแนวโน้มขยายตัว หลังวิกฤต COVID-19 คลี่คลาย อาทิ อาหารและเครื่องดื่ม (3) ความกังวลเรื่องโรคระบาดที่จะยังคงกระตุ้นความต้องการใช้แอลกอฮอล์ฆ่าเชื้ออย่างต่อเนื่อง (4) ความต้องการใช้เอทานอลในภาคขนส่งรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการลงทุนที่จะทยอยฟื้นตัว และ (5) มาตรการภาครัฐที่สนับสนุนการนำเอทานอลไปใช้เป็นส่วนผสมในน้ำมันแก๊ซโซฮอล์ นอกจากนี้ การมีห่วงโซ่อุปทานที่เข้มแข็ง มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์หลากหลาย และมีการลงทุนในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่มีมูลค่าเพิ่มสูง (จากการใช้ผลพลอยได้และวัสดุเหลือใช้มาเป็นวัตถุดิบ) จะช่วยให้โรงงานน้ำตาลสามารถทำกำไรได้ต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การปรับเพิ่มขึ้นของต้นทุนจากการแย่งซื้ออ้อยจากชาวไร่ในราคาที่สูงกว่าราคาอ้อยขั้นต้นอาจกดดันให้โรงงานน้ำตาลบางแห่งประสบภาวะขาดทุนและขาดสภาพคล่องได้
- **ผู้ค้าน้ำตาล:** คาดว่าผู้ค้าน้ำตาลในตลาดต่างประเทศจะยังคงได้ประโยชน์จากแนวโน้มการฟื้นตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในประเทศคู่ค้าทั้งจากอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ธุรกิจท่องเที่ยว และร้านอาหาร แต่อาจมีความเสี่ยงจากทิศทางราคาน้ำตาลที่คาดว่าจะผันผวนตามภาวะอุปทานและทิศทางราคาในตลาดโลก ส่งผลกระทบต่อต้นทุนในการบริหารจัดการสต็อก

- **ชาวไร่อ้อย**: คาดว่าผลผลิตอ้อยและค่าความหวานจะปรับดีขึ้นจากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย แต่ยังมีความเสี่ยงด้านราคาอ้อยที่ผันผวนตามราคาน้ำตาลตลาดโลก ขณะที่อำนาจการต่อรองด้านราคายังเสียเปรียบผู้ประกอบการโรงงานน้ำตาล ประกอบกับต้นทุนการเพาะปลูกที่สูงขึ้นทั้งด้านพลังงาน ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และค่าจ้างแรงงานเก็บเกี่ยวโดยเฉพาะอ้อยสด (เมื่อเทียบกับ 2-3 ปีก่อนหน้า) ซึ่งส่งผลต่อรายได้สุทธิและการตัดสินใจเพาะปลูกของเกษตรกร

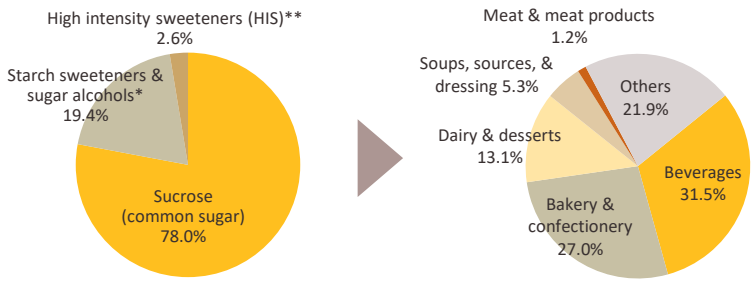
ข้อมูลพื้นฐาน

“น้ำตาล” เป็นสารให้ความหวานจากพืช[1/] ที่มีความต้องการบริโภคสูงทั่วโลกทั้งเพื่อบริโภคโดยตรงและเป็นสารปรุงแต่งรสในผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ อาทิ อาหาร เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์จากนม (เช่น นม เนย โยเกิร์ต) ขนมหวาน และเบเกอรี่ ในปี 2565 ปริมาณการบริโภคน้ำตาล[2/] ทั่วโลกมีสัดส่วน 78.0% ของปริมาณการบริโภคผลิตภัณฑ์ให้ความหวานทุกประเภท ที่เหลือเป็นสารให้ความหวานอื่นๆ ทดแทนน้ำตาล (Non-nutritive Sweeteners) อาทิ สารให้ความหวานจากธรรมชาติ (เช่น น้ำผึ้ง หญ้าหวาน และหล่อฮังก้วย) สารให้ความหวานสังเคราะห์ (เช่น สาร Aspartame, Cyclamate และ Neotame) และเส้นใยอาหาร (เช่น Maltodextrin, Fructo-oligosaccharides และ Inulin) (ภาพที่ 1)

ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากกระบวนการผลิตน้ำตาล แบ่งเป็น

- **น้ำตาลทรายดิบ** (Raw sugar): มีสีน้ำตาลอ่อนถึงเข้ม มีความชื้นปานกลาง มีกากน้ำตาลมาก เกล็ดน้ำตาลจับตัวกันแน่น มีสิ่งสกปรกเจือปน และมีความบริสุทธิ์ต่ำ ใช้เป็นวัตถุดิบตั้งต้นในการผลิตน้ำตาลทรายขาว น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ และผลิตภัณฑ์อื่นๆ อาทิ เอทานอล แอลกอฮอล์ และพลาสติกชีวภาพ โดยน้ำตาลทรายดิบต้องผ่านกระบวนการทำให้บริสุทธิ์ก่อนจึงสามารถบริโภคได้
- **น้ำตาลทรายขาว** (White sugar): ได้จากการสกัดเอาสิ่งเจือปนออกจากน้ำตาลทรายดิบ อยู่ในรูปผลึก มีสีขาวถึงเหลืองอ่อน มีกากน้ำตาลและความชื้นน้อย เกล็ดน้ำตาลจับตัวไม่แน่น มีความร่วนกว่าน้ำตาลทรายดิบ นิยมใช้บริโภคในครัวเรือน และเป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม
- **น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์** (Refined sugar): ผ่านกระบวนการผลิตคล้ายน้ำตาลทรายขาว แต่มีความบริสุทธิ์มากกว่า มีลักษณะเป็นเม็ดหรือเกล็ดสีขาวใส มีความสะอาดมาก ไม่มีกากน้ำตาล มีความชื้นน้อยมากหรือไม่มีเลย นิยมใช้ในครัวเรือนและอุตสาหกรรมที่ใช้น้ำตาลที่มีความบริสุทธิ์มาก อาทิ น้ำอัดลม เครื่องดื่มบำรุงกำลัง และยา
- **ผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้** (Byproduct): นำไปแปรรูปหรือสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อจำหน่ายต่อ อาทิ กากน้ำตาล (Molasses)[3/] กากอ้อย (Bagasse)[4/] กากหม้อกรอง (Filter cake)[5/] กากส่า (Vinasse)[6/] และไอน้ำ (Steam)[7/]

Figure 1: Global Market for Sugar and Sweeteners (2022)

Note : * Includes dextrose, high fructose corn syrup (HFCS), maltodextrin, sorbitol, xylitol, and other starch sweeteners and sugar alcohols
** Includes sucralose, aspartame, saccharine, neotame, stevia, cyclamate, acesulfame potassium, and other high intensity sweeteners
Source: Mordor Intelligence, EMIS, Krungsri Research

1/ น้ำตาลพบได้ทั่วไปในเนื้อเยื่อของพืช โดยเฉพาะอ้อยและหัวบีทซึ่งมีปริมาณน้ำตาลเข้มข้นเพียงพอที่จะผลิตเป็นน้ำตาลในเชิงพาณิชย์

2/ พิจารณาเฉพาะน้ำตาลทราย (Sugar)

3/ ได้จากกระบวนการเคี่ยวน้ำตาล เป็นของเหลวเหนียวข้นสีน้ำตาลเข้ม ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเอทานอล (ผสมแก๊สโซฮอล์) หรืออุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อาทิ แอลกอฮอล์ ยีสต์ ผงชูรส อาหารสัตว์ น้ำส้มสายชู และซอสปรุงรส

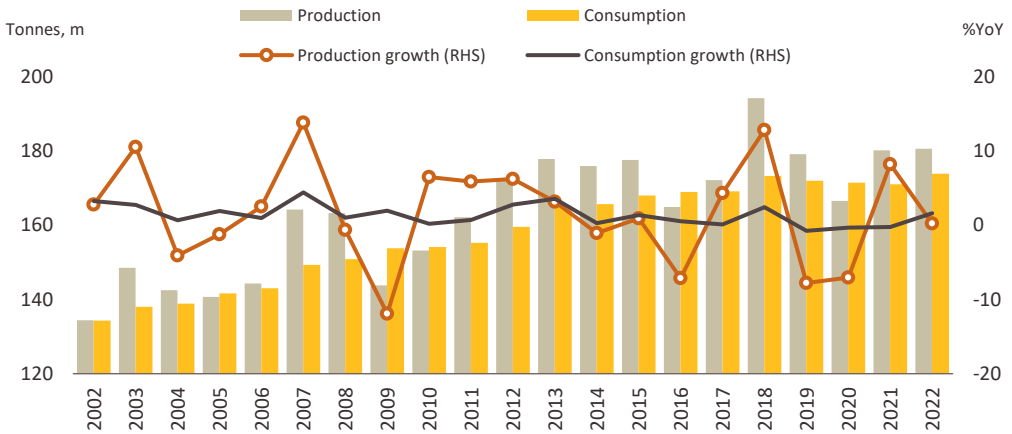
4/ ได้จากกระบวนการหีบอ้อย เป็นเชื้อเพลิงหลักในการผลิตไฟฟ้าชีวมวล บรรจุภัณฑ์ เครื่องใช้จากชานอ้อย กระดาษไม้อัด (Fiber board) ผลิตภัณฑ์ปาร์ติเคิลบอร์ด (Particle board) ไม้เคลือบเมลามีน ไม้เอ็มดีเอฟ (MDF board) ไม้ชิงโครนัส ไม้แดคเกอร์ไฮกรอส และเซลลูโลสบริสุทธิ์

5/ ได้จากการกรองน้ำอ้อย โดยกากหม้อกรองมีสารอาหาร และแร่ธาตุต่างๆ ที่นิยมใช้ทำปุ๋ย อาหารสัตว์ และก๊าซชีวภาพ

6/ นิยมใช้ในการผลิตปุ๋ยชีวภาพ และอาหารสัตว์

7/ ถูกใช้ในการขับเคลื่อนเครื่องจักร และผลิตไฟฟ้าสำหรับใช้ในโรงงาน

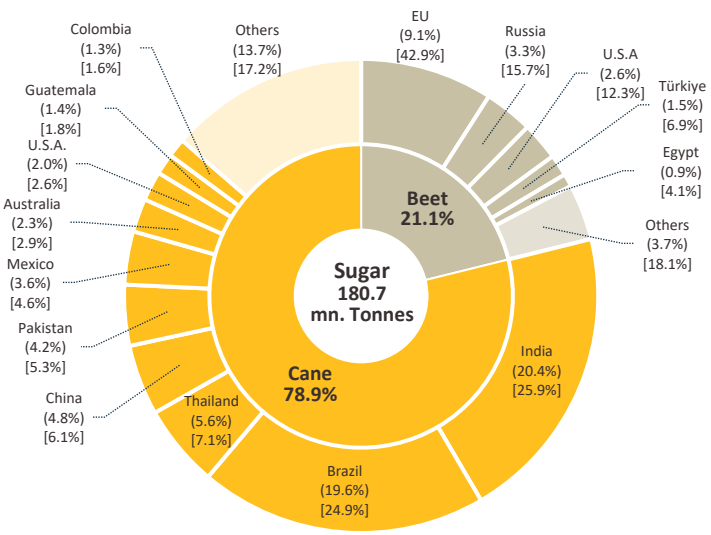
Figure 2: Global Sugar Production and Consumption

Source: U.S. Department of Agriculture (USDA), Krungsri Research

ช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา (2545-2565) ปริมาณการผลิตและบริโภคน้ำตาลทั่วโลกมีทิศทางเพิ่มขึ้น (ภาพที่ 2) ทั้งจากการบริโภคโดยตรงของประชากรโลกที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 8.0 พันล้านคนในปี 2565 จาก 6.3 พันล้านคน ปี 2545 และความต้องการใช้น้ำตาลจากอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ขยายตัว (อาทิ อาหารและเครื่องดื่ม และเอทานอล) โดย**ปี 2565 ผลผลิตน้ำตาลทั่วโลกอยู่ที่ 180.7 ล้านตัน (ในรูปน้ำตาลทรายดิบ) ผู้ผลิตรายใหญ่ที่สุดของโลก ได้แก่ อินเดีย (20.4% ของปริมาณการผลิตทั่วโลก) บราซิล (19.6%) สหภาพยุโรป (9.2%) ไทย (5.6%) จีน (5.3%) และสหรัฐฯ (4.6%) จำแนกเป็น (1) น้ำตาลจากอ้อย (สัดส่วน 78.9% ของผลผลิตน้ำตาลทั้งหมด)** แหล่งผลิตหลักมาจากประเทศแถบเส้นศูนย์สูตร และประเทศในเอเชียแปซิฟิก อาทิ อินเดีย (สัดส่วน 25.9% ของผลผลิตน้ำตาลจากอ้อยทั่วโลก) บราซิล (24.9%) ไทย (7.1%) จีน (6.1%) และปากีสถาน (5.3%) และ **(2) น้ำตาลจากหัวบีท (Sugar Beet) (สัดส่วน 21.1%)** มีแหล่งผลิตหลักจากสหภาพยุโรป (สัดส่วน 42.9% ของผลผลิตน้ำตาลจากหัวบีททั่วโลก) รองลงมา ได้แก่ รัสเซีย (15.7%) สหรัฐฯ (12.3%) ตุรเคีย (6.9%) และอียิปต์ (4.1%) (ภาพที่ 3)

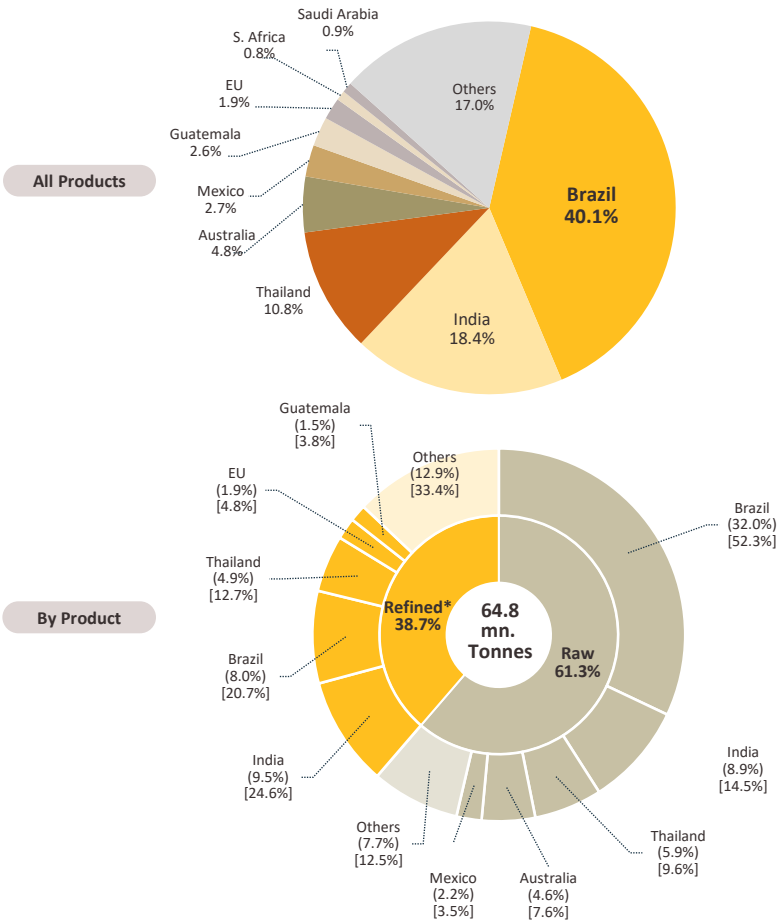
Figure 3: Global Sugar Production, 2021/22

Note : (...) refers to % share of total sugar production.
[...] refers to % share by type of sugar production.
Source: USDA, Krungsri Research

ในปี 2565 **ปริมาณการค้าน้ำตาลในตลาดโลกมีจำนวน** 64.8 **ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วน** 35.9% **ของผลผลิตน้ำตาลทั่วโลก** โดยผู้ส่งออกรายใหญ่ ได้แก่ บราซิล มีส่วนแบ่งตลาด 40.1% ของปริมาณการส่งออกน้ำตาลทั่วโลก รองลงมา คือ อินเดีย (18.4%) และไทย (10.8%) (ภาพที่ 4) แบ่งออกเป็น **(1) น้ำตาลทรายดิบ มีสัดส่วน** 61.3% **ของปริมาณส่งออกน้ำตาลโลก** โดยบราซิลเป็นผู้ส่งออกอันดับ 1 ของโลก (สัดส่วน 52.3% ของปริมาณส่งออกน้ำตาลทรายดิบทั่วโลก) รองลงมา คือ อินเดีย (14.5%) ไทย (9.6%) และออสเตรเลีย (7.6%) และ **(2) น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ (สัดส่วน** 38.7%**)** อินเดียเป็นผู้ส่งออกอันดับ 1 ของโลก (สัดส่วน 24.6% ของปริมาณส่งออกน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ในตลาดโลก) รองลงมา คือ บราซิล (20.7%) ไทย (12.7%) และสหภาพยุโรป (4.8%) (ภาพที่ 4)

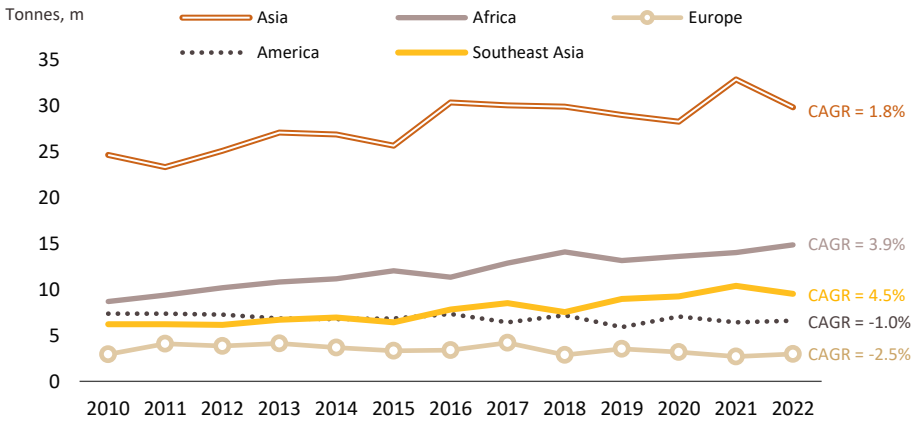
Figure 4: Global Sugar Exporters (2022)

Note : (…) refers to % share of total sugar exports.
[…] refers to % share by type of sugar export.
* Refined sugar is in the form of raw sugar.
Source: USDA , Krungsri Research

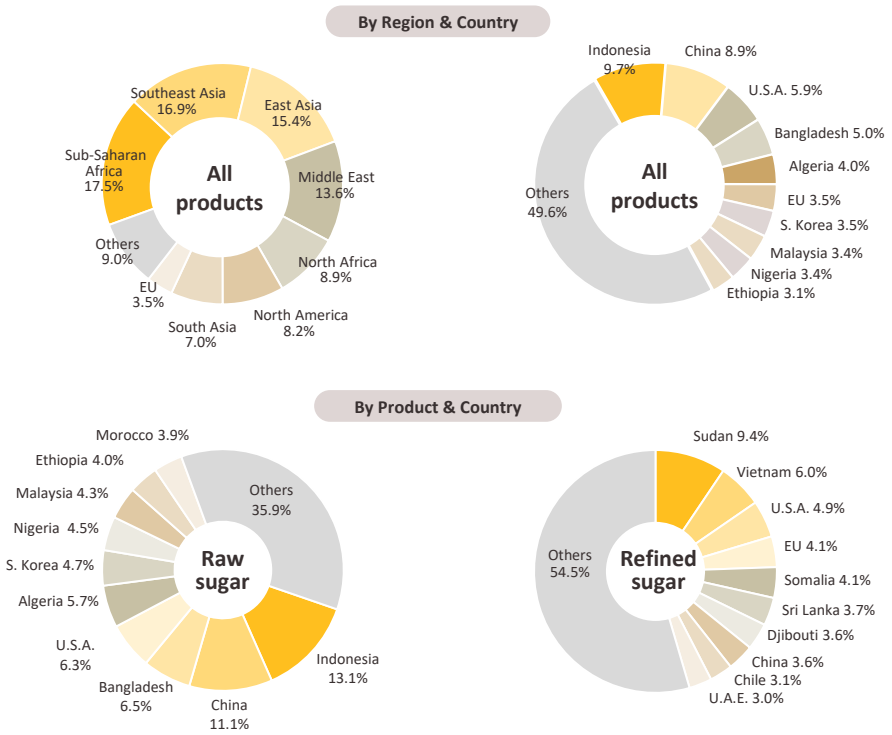
ด้านผู้นำเข้าน้ำตาลรายใหญ่ของโลกอยู่ในทวีปเอเชีย โดยเฉพาะอินโดนีเซีย ด้วยสัดส่วน 9.7% ของปริมาณนำเข้าน้ำตาลทั่วโลก (ภาพที่ 5-6) รองลงมาคือจีน (8.9%) สหรัฐฯ (5.9%) บังกลาเทศ (5.0%) และอัลจีเรีย (4.0%) หากจำแนกตามประเภทสินค้าพบว่า อินโดนีเซียมีสัดส่วนนำเข้าน้ำตาลทรายดิบสูงสุดที่ 13.1% ของปริมาณนำเข้าน้ำตาลทรายดิบทั่วโลก รองลงมา คือ จีน (11.1%) บังกลาเทศ (6.5%) สหรัฐฯ (6.3%) และอัลจีเรีย (5.7%) ขณะที่ ซูดานนำเข้าน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์สูงสุด 9.4% ของปริมาณนำเข้าน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ในตลาดโลก รองลงมา คือ เวียดนาม (6.0%) สหรัฐฯ (4.9%) สหภาพยุโรป (4.1%) และโซมาเลีย (4.1%)

Figure 5: Global Sugar Importers, by Region
Global Imports CAGR 2012-2022 = 1.5%

Source: USDA and compiled by Krungsri Research

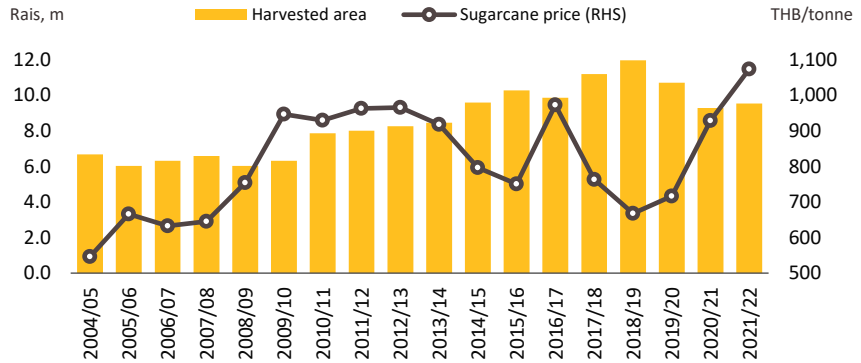
Figure 6: World Sugar Importers, 2022

Source: USDA, Krungsri Research

ประเทศไทยมีการขยายพื้นที่เก็บเกี่ยวอ้อยเพิ่มจาก 6.3 ล้านไร่ในปี 2553 เป็น 9.5 ล้านไร่ในปี 2565 (ขยายตัวเฉลี่ย 3.5% ต่อปี) (ภาพที่ 7) ผลจากราคาอ้อยโดยเฉลี่ยที่ยังจูงใจเกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูก และความต้องการบริโภคน้ำตาลที่เติบโตต่อเนื่อง จากอุปสงค์ทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งมีทั้งผู้บริโภคโดยตรง (End-consumer) และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง (End-user industries) อาทิ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์นม เป็นต้น

Figure 7: Thai Sugarcane Production

Source: Office of Agricultural Economics (OAE)

Figure 8: Thailand Sugarcane Production and Sugar Factory, 2022

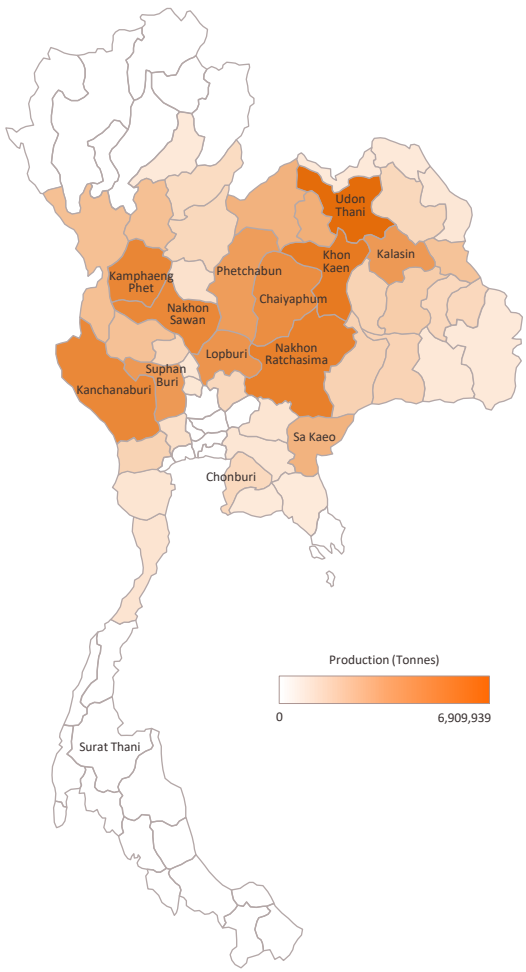
5 Provinces with the Greatest Sugarcane Production

Province	Sugarcane Production (tonnes)	No. of Sugar Factories
1. Udon Thani	6,909,939	4
2. Khon Kaen	6,130,803	2
3. Nakhon Ratchasima	5,798,743	3
4. Kamphaeng Phet	5,484,980	3
5. Kanchanaburi	5,387,640	8

6 Provinces with the Highest Number of Sugar Factories

Province	Sugarcane Production (tonnes)	No. of Sugar Factory
1. Kanchanaburi	5,387,640	8
2. Nakhon Ratchasima	5,798,743	4
3. Udon Thani	6,909,939	3
4. Kamphaeng Phet	5,484,980	3
5. Suphan Buri	4,419,554	3
6. Chaiyaphum	5,056,093	3

Source: Sugarzone, OCSB, Krungsri Research

ทั้งนี้ พื้นที่เก็บเกี่ยวอ้อยส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (44.9% ของพื้นที่เก็บเกี่ยวอ้อยทั้งหมด) รองลงมาเป็นภาคเหนือ (27.3%) ภาคตะวันตก (13.7%) ภาคกลาง (9.4%) และภาคตะวันออก (4.7%) โดยจังหวัดที่มีพื้นที่เก็บเกี่ยวอ้อยมากที่สุด ได้แก่ กำแพงเพชร (สัดส่วน 7.1% ของพื้นที่เก็บเกี่ยวอ้อยทั่วประเทศ) นครสวรรค์ (7.0%) อุดรธานี (6.8%) กาญจนบุรี (6.3%) ขอนแก่น (6.0%) ลพบุรี (5.7%) และนครราชสีมา (5.6%) (ภาพที่ 8)

ด้านผู้ประกอบการโรงงานน้ำตาลในประเทศไทยมีจำนวนทั้งสิ้น 57 แห่ง[8/] (ตารางที่ 1) ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ใกล้แหล่งเพาะปลูกเนื่องจาก (1) ความสะดวกในการจัดหาวัตถุดิบให้ตรงตามแผนการผลิต (2) การประหยัดต้นทุนขนส่ง และ (3) ความสะดวกในการติดต่อ ส่งเสริม หรือให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกร นอกจากนี้ การตั้งโรงงานมักเลือกอยู่ใกล้สิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์(อาทิ หัวเมืองใหญ่ ท่าเรือ และศูนย์กลางการค้า) โดยกาญจนบุรีมีจำนวนโรงงานน้ำตาลมากที่สุด 8 โรงงาน รองลงมาเป็นนครราชสีมา (4 โรงงาน) และอุดรธานี กำแพงเพชร สุพรรณบุรี ชัยภูมิ (จังหวัดละ 3 โรงงาน)

Table 1: Thai Sugar Millers

Thai Sugar Mills	Total Mills	Sugarcane Pressed (Million Tonnes) 2021/2022
Mitr Phol Group	7	19.32
Thai Roong Ruang Group (TRR)	10	14.18
Korach Group (KI)	2	6.62
Tamaka Group (KSL)	5	6.56
Thai Ekalak Group (KTIS)	3	6.18
Chonburi Group (Cristalla)	3	4.22
Khonburi Group	2	3.68
Thai Kanchanaburi Group (TSM)	2	3.53
Wang Kanai Group	4	3.31
Eastern Sugar & Cane Group (ES)	2	3.27
Banpong Group	2	2.78
Mitr Kasetr Group (MK)	2	2.19
Rajburi Group	2	1.66
Rayong Group	2	1.56
Independent Mills*	9	13.01
Total	**57**	**92.07**

Source: Office of The Cane and Sugar Board (OCSB), Krungsri Research
Note : *Includes Kaset Phol Sugar, Saharuang, E - Saan Sugar Industry, Burirum Sugar, Kam Pang Petch Sugar, Erawan Sugar, Rerm Udom Sugar Factory, Prachuap Sugar Industry, and Pranburi Sugar Industry

8/ ราชกิจจานุเบกษา ณ 17 สิงหาคม 2558 กำหนดให้โรงงานน้ำตาลต้องมีระยะห่างระหว่างกันไม่น้อยกว่า 50 กิโลเมตร จากเดิม 80 กิโลเมตร

การส่งออกของไทย มีสัดส่วนคิดเป็น 70% ของปริมาณจำหน่ายน้ำตาลทั้งหมดของไทย โดยตลาดส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ อินโดนีเซีย (สัดส่วน 34.8% ของปริมาณส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำตาลทั้งหมด) เกาหลีใต้ (11.7%) กัมพูชา (8.8%) ลาว (7.0%) และฟิลิปปินส์ (6.1%) หากพิจารณาแยกรายผลิตภัณฑ์ในปี 2565 สรุปได้ดังนี้

- **น้ำตาลทรายดิบ**: ปริมาณส่งออก 3.6 ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วน 53.8% ของปริมาณส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำตาลทั้งหมด โดยตลาดส่งออกหลัก ได้แก่ อินโดนีเซีย (สัดส่วน 59.5% ของปริมาณส่งออกน้ำตาลทรายดิบทั้งหมด) เกาหลีใต้ (18.4%) มาเลเซีย (9.9%) จีน (3.0%) และญี่ปุ่น (2.9%)
- **น้ำตาลทรายขาว**: ปริมาณส่งออก 2.9 ล้านตัน (สัดส่วน 43.8%) ตลาดหลัก ได้แก่ กัมพูชา (19.9% ของปริมาณส่งออกน้ำตาลทรายขาวทั้งหมด) ลาว (14.2%) และฟิลิปปินส์ (12.8%)
- **กากน้ำตาล**: ปริมาณส่งออก 0.2 ล้านตัน (สัดส่วน 2.4%) ตลาดส่งออกหลัก ได้แก่ ญี่ปุ่น (61.7% ของปริมาณส่งออกกากน้ำตาลทั้งหมด) ฟิลิปปินส์ (19.0%) และเกาหลีใต้ (16.8%)

ด้านความต้องการบริโภคน้ำตาลในประเทศ (สัดส่วน 30% ของปริมาณจำหน่ายน้ำตาลทั้งหมดของไทย[9/]) แบ่งเป็นความต้องการของผู้บริโภคโดยตรง 57.8% ที่เหลืออีก 42.2% เป็นความต้องการใช้ในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง (ทางอ้อม) อาทิ เครื่องดื่ม (สัดส่วน 41.3% ของปริมาณการใช้น้ำตาลทรายในอุตสาหกรรมต่อเนื่องทั้งหมด) รองลงมาเป็นอาหาร (28.9%) ผลิตภัณฑ์นม (18.4%) และอื่นๆ (11.4%)

เมื่อพิจารณาด้านรายได้ นอกจากรายได้หลักที่มาจากการจำหน่ายน้ำตาล ผู้ประกอบการยังมีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตน้ำตาล อาทิ กากน้ำตาล ที่ใช้ผลิตเอทานอลซึ่งอยู่ในทิศทางเติบโตต่อเนื่องตามนโยบายส่งเสริมการใช้น้ำมันแก๊สโซฮอล์จากภาครัฐ[10/] อีกทั้งผู้ประกอบการบางรายยังลงทุนในอุตสาหกรรมต่อเนื่องโดยใช้ผลพลอยได้มาเป็นวัตถุดิบ อาทิ พลังงานไฟฟ้าชีวมวล[11/] เยื่อกระดาษ ปาร์ติเคิลบอร์ด และปุ๋ย (Box 1)

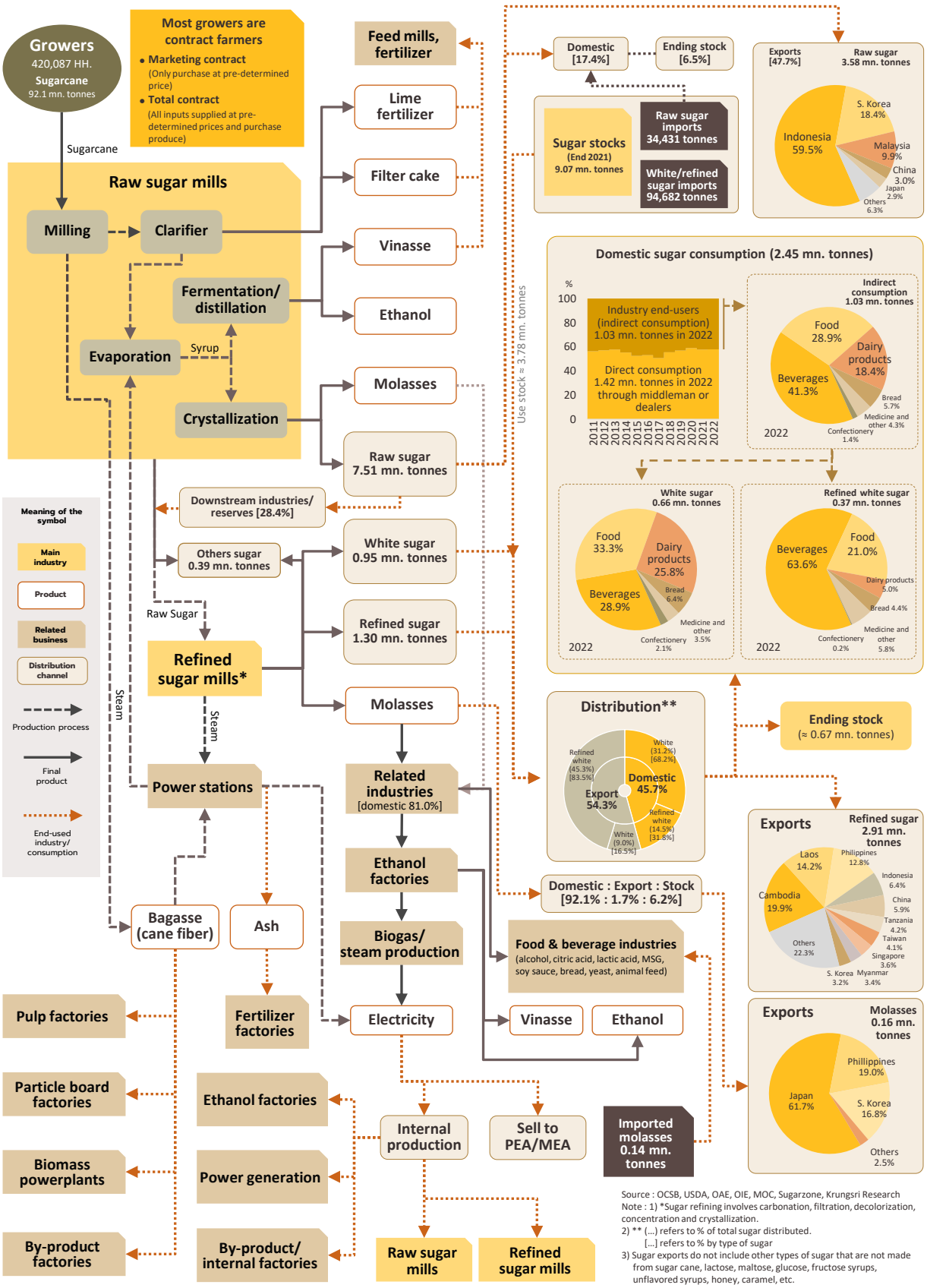

9/ ไม่รวมการนำเข้าน้ำตาลทรายดิบที่นำไปผลิตเป็นน้ำตาลทรายขาว และสต็อกน้ำตาลทรายดิบในประเทศ

10/ ในปี 2566 การผลิตเอทานอลจากน้ำอ้อยและกากน้ำตาล มีกำลังการผลิตติดตั้ง 3.43 ล้านลิตรต่อวัน (ไม่รวมโรงงานที่ใช้วัตถุดิบได้ทั้งมันเส้นและกากน้ำตาลอีก 1.05 ล้านลิตรต่อวัน) มีความต้องการกากน้ำตาลมากกว่าปีละ 3.3 ล้านตัน (-3.8%) และน้ำอ้อย 1.0 ล้านตัน (+12.5%)

11/ การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากชานอ้อย ส่วนใหญ่ใช้ภายในโรงงานน้ำตาลและจำหน่ายในพื้นที่ใกล้เคียง

Box 1: Thai Sugar Supply Chain (Figures for 2022 and 2021/22 Growing Season)

Source : OCSB, USDA, OAE, OIE, MOC, Sugarzone, Krungsri Research
Note : 1) *Sugar refining involves carbonation, filtration, decolorization, concentration and crystallization.
2) ** (...) refers to % of total sugar distributed.
[...] refers to % by type of sugar
3) Sugar exports do not include other types of sugar that are not made from sugar cane, lactose, maltose, glucose, fructose syrups, unflavored syrups, honey, caramel, etc.

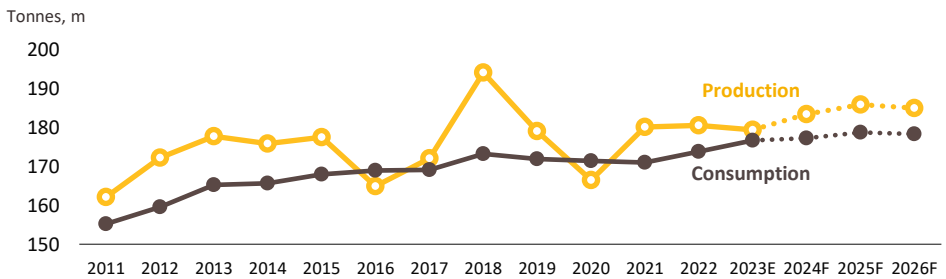
สถานการณ์ที่ผ่านมา

ภาวะอุตสาหกรรมน้ำตาลในตลาดโลก

- **อุปทานน้ำตาลโลกปี 2566 อยู่ที่ 179.5 ล้านตัน หดตัวเล็กน้อยที่ -0.6%** (ภาพที่ 9) ผลจากสภาพอากาศแห้งแล้ง ทำให้ผลผลิตน้ำตาลจากหัวบีทลดลงกว่า -6.3% โดยเฉพาะยุโรปซึ่งเป็นผู้ผลิตหลักของน้ำตาลจากหัวบีทที่ลดลงราว -15.5% เช่นเดียวกับภัยแล้งที่ส่งผลให้ผลผลิตน้ำตาลจากอ้อยของประเทศผู้ผลิตสำคัญบางรายหดตัว อาทิ จีน (-9.4%) ปากีสถาน (-9.3%) เม็กซิโก (-15.5%) อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตน้ำตาลรายใหญ่อย่างบราซิลมีผลผลิตน้ำตาลเพิ่มขึ้น 7.3% เนื่องจากปริมาณฝนและสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย ประกอบกับราคาน้ำมันดิบที่ลดลงทำให้ราคาเอทานอลลดลงอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าราคาน้ำตาล จึงมีการนำอ้อยไปผลิตน้ำตาลมากขึ้น และอันดับรองลงมา อาทิ อินเดีย (+0.3%) และไทย (+8.9%) ที่ผลผลิตยังขยายตัวได้ อานิสงส์จากสภาพอากาศและปริมาณน้ำที่เอื้ออำนวยซึ่งมีส่วนช่วยลดทอนผลกระทบด้านอุปทานของน้ำตาลในตลาดโลก

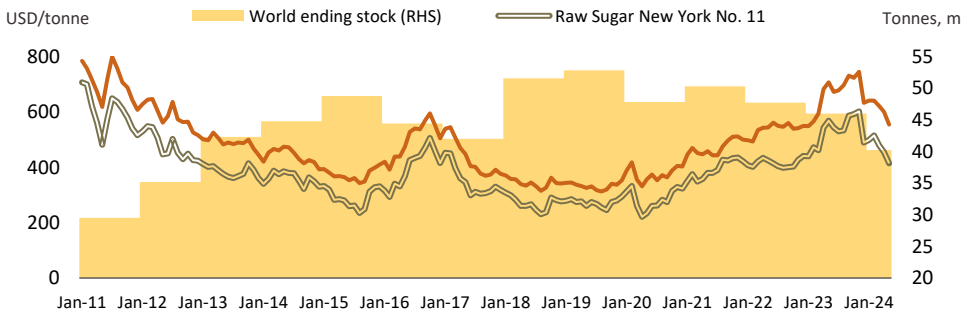
- **ความต้องการบริโภคน้ำตาลในประเทศทั่วโลกอยู่ที่ 176.8 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 1.6%** (ภาพที่ 9) ตามการเปิดประเทศและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในประเทศต่างๆ ที่ทยอยกลับมาดำเนินการตามปกติมากขึ้นหลังผ่อนคลายมาตรการ COVID-19 อย่างไรก็ตาม ความกังวลด้านผลกระทบจากสถานการณ์เอลนีโญ (El Niño) ที่อาจทำให้อุปทานของน้ำตาลไม่เพียงพอ ส่งผลให้หลายประเทศชะลอหรือลดการส่งออก โดยเฉพาะอินเดีย[12/] เพื่อสำรองไว้ใช้ในประเทศรองรับความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน ประกอบกับกำลังซื้อในหลายประเทศที่ชะลอลงตามภาวะซบเซาทางเศรษฐกิจ ทำให้ผู้ซื้อบางส่วนชะลอการนำเข้า โดย**ปริมาณส่งออกน้ำตาลทั่วโลกอยู่ที่ 62.2 ล้านตัน หดตัว -4.1% และจากอุปสงค์ของโลกที่เพิ่มขึ้นสวนทางอุปทานที่หดตัวส่งผลให้สต็อกน้ำตาลโลกปี 2565 ลดลง -3.6% เหลืออยู่ที่ 46.0 ล้านตัน** (ภาพที่ 10) หนุนราคาน้ำตาลโลกปี 2566 เพิ่มขึ้นแตะระดับสูงสุดในรอบ 13 ปี โดยช่วงดังกล่าว ราคาน้ำตาลทรายดิบนิวยอร์ก เบอร์ 11 และราคาน้ำตาลทรายขาวลอนดอนเบอร์ 5 เฉลี่ยเพิ่มขึ้นสูงสุดในเดือนพฤศจิกายน 2566 ที่ 602.1 และ 745.2 ดอลลาร์สหรัฐ/ตัน ตามลำดับ ทำให้**ราคาเฉลี่ยทั้งปี 2566 อยู่ที่ 530.3 ดอลลาร์สหรัฐ/ตัน เพิ่มขึ้น 27.8% และ 664.8 ดอลลาร์สหรัฐ/ตัน เพิ่มขึ้น 23.5% ตามลำดับ** (ภาพที่ 10)

Figure 9: Global Sugar Production and Consumption

Source : USDA, Krungsri Research

Figure 10: Global Sugar Price and Inventories

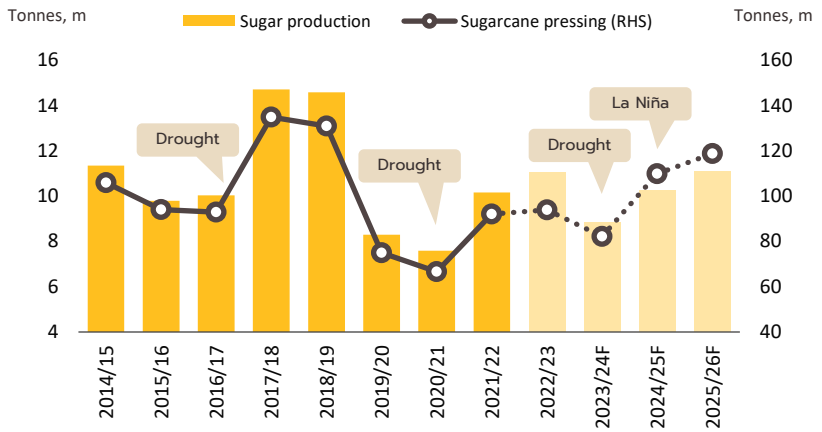
Source: OCSB, Bloomberg, USDA, Krungsri Research

12/ ปี 2566 อินเดียเผชิญอากาศที่ร้อนจัด ฝนขาดช่วงในฤดูมรสุม และปัญหาอัตราเงินเฟ้อด้านอาหาร

สำหรับภาวะอุตสาหกรรมน้ำตาลของไทยปี 2566 สรุปได้ดังนี้

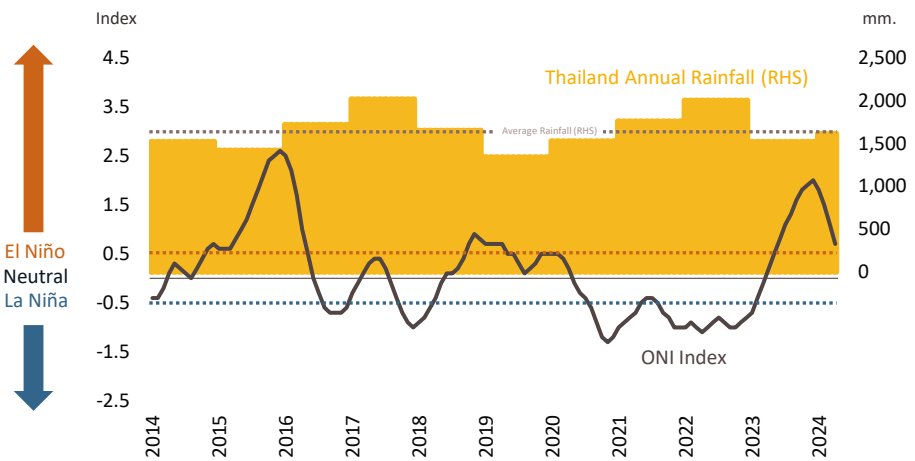
- **ผลผลิตอ้อยเข้าหีบในปี 2565/66 ขยายตัว 2.0% อยู่ที่ 93.9 ล้านตันอ้อย นำไปผลิตน้ำตาลได้ 11.1 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 8.9% YoY** (ภาพที่ 11) แรงหนุนจาก (1) ในช่วงฤดูเพาะปลูกปี 2565 ปริมาณน้ำฝนที่เพิ่มขึ้นสูงกว่าค่าปกติ (ภาพที่ 12) เอื้อต่อการให้ผลผลิต (Yield) และคุณภาพความหวานของอ้อยอยู่ที่ระดับ 13.3 C.C.S.[13/] เพิ่มจากปีก่อนที่ 12.7 C.C.S. และ (2) การเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกจากแรงจูงใจด้านราคา อาทิ โรงงานน้ำตาลประกันราคาอ้อยขั้นต่ำ และราคาน้ำตาลทรายในตลาดโลกที่สูงขึ้นจากความกังวลด้านผลผลิตและสต็อกของโลกที่ลดลง โดยราคาอ้อยปรับขึ้นต่อเนื่องมาอยู่ที่ 1,165.8 บาท/ตัน เพิ่มขึ้น 27.8% ในปี 2566 จากที่เคยต่ำสุดในรอบ 6 ปีที่ 668.2 บาท/ตัน ในช่วงปี 2562 สูงกว่าต้นทุนการเพาะปลูกซึ่งเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 1,122 บาท/ตัน[14/]

Figure 11: Sugarcane Pressing and Sugar Production in Thailand

Source: OAE, Krungsri Research

Figure 12: Oceanic Niño Indices and Annual Rainfall in Thailand

Source: National Oceanic and Atmospheric Administration, OAE, and forecast by Krungsri Research

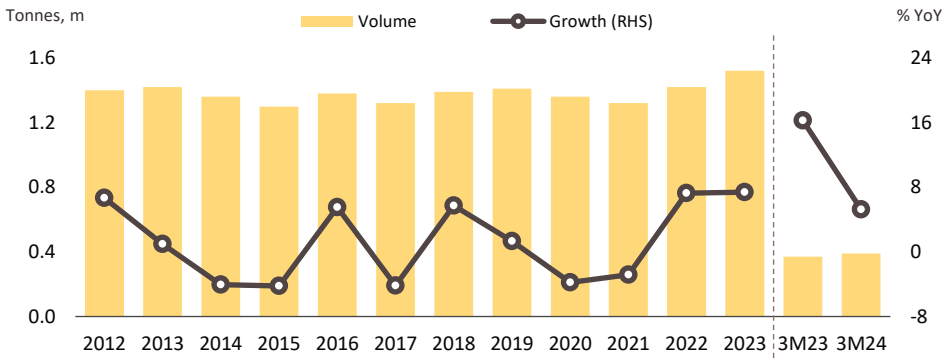
Note: index > +0.5 indicates rainfall is lower than normal (El Niño);
index < -0.5 indicates rainfall is greater than normal (La Niña)

13/ มาจากคำว่า Commercial Cane Sugar เป็นระบบการคิดคุณภาพของอ้อย โดยจะสะท้อนถึงปริมาณของน้ำตาลที่มีอยู่ในอ้อยที่สามารถหีบสกัดออกมาเป็นน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ ดังนั้นถ้าปริมาณค่า C.C.S. ที่สูงจะบ่งบอกถึงคุณภาพของอ้อยที่ผ่านกระบวนการผลิตแล้วจะได้น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ในสัดส่วนที่สูงขึ้นตาม อาทิ อ้อย 10 C.C.S. จะได้น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ 10% ดังนั้น อ้อย 1 ตัน หรือ 1,000 กิโลกรัม จะได้น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ 100 กิโลกรัม

14/ อ้างอิงจากคณะกรรมการอ้อย (กอ.) และสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

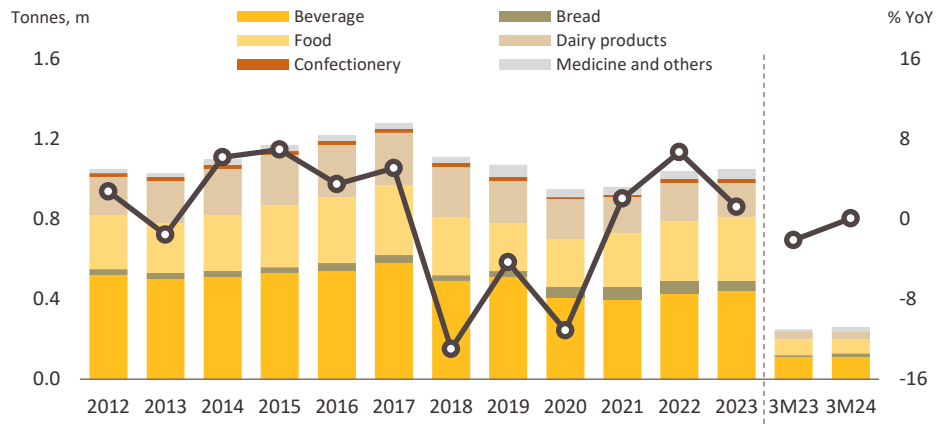
- **ปี 2566 การบริโภคน้ำตาลทรายขาวและขาวบริสุทธิ์ในประเทศอยู่ที่ 2.57 ล้านตัน ขยายตัว 4.8%** แรงหนุนจากการผ่อนคลายมาตรการควบคุมโรค COVID-19 และการทยอยเปิดประเทศ ทำให้ภาคเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเริ่มฟื้นตัวเป็นลำดับ โดยการบริโภคทางตรงโดยเฉพาะธุรกิจร้านอาหารเร่งตัวตามกำลังซื้อที่กระเตื้องขึ้น ส่วนการบริโภคทางอ้อมในอุตสาหกรรมต่อเนื่องต่างๆ ขยายตัวดีขึ้น 1.2% อาทิ อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม (+1.9%) อาหาร (+5.7%) ยา (+16.2%) และลูกกวาด (+2.8%) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่มีสัดส่วนรวมกันถึง 78% ของความต้องการใช้น้ำตาลทางอ้อมทั้งหมด (ภาพที่ 13 และ 14) อย่างไรก็ตาม อัตราการขยายตัวของตลาดในประเทศยังไม่สูงนักเป็นผลของมาตรการภาษีเพื่อควบคุมความหวานในระยะที่ 2 และ 3[15/] ที่จำกัดความต้องการใช้น้ำตาลของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะน้ำอัดลมและเครื่องดื่มรสหวาน **สำหรับช่วง 3 เดือนแรก ของปี 2567** การบริโภคน้ำตาลทรายขาวและขาวบริสุทธิ์อยู่ที่ 0.66 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 3.1% YoY จากการขยายตัวของทั้งการบริโภคทางตรงและอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ 0.39 ล้านตัน (+5.3% YoY) และ 0.27 ล้านตัน (+0.1% YoY) ตามลำดับ ตามการเติบโตของกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะในอุตสาหกรรมภาคการท่องเที่ยว ร้านอาหาร และเครื่องดื่ม ด้านการบริโภคจากอุตสาหกรรมต่อเนื่องเติบโตเล็กน้อยจากความต้องการใช้ในอุตสาหกรรมขนมปัง (รวมเบียร์และสุรา) (+46.7% YoY) นม (+11.7% YoY) และยา (+38.5% YoY) ขณะที่หมวดอาหาร และเครื่องดื่มหดตัว -12.6% YoY และ -4.0% YoY ตามลำดับ

Figure 13: Consumer Demand for Sugar in Thailand (Direct Consumption)

Source: Sugarzone, Krungsri Research

Figure 14: Demand for Sugar from End-user Industries in Thailand (Indirect Consumption)

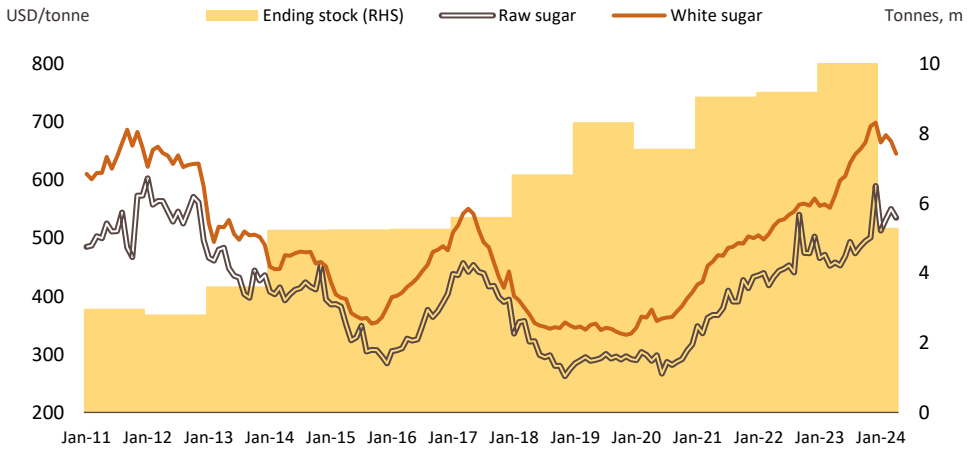

Source: Sugarzone, Krungsri Research

15/ มาตรการปรับเพิ่มภาษีแบบขั้นบันไดสำหรับเครื่องดื่มที่มีน้ำตาล 6 กรัมขึ้นไปต่อ 100 มิลลิลิตร โดยปัจจุบันอัตราการเก็บภาษีความหวานอยู่ในระยะที่ 3 (1 เมษายน 2566 - 31 มีนาคม 2568) ถูกจัดเก็บอยู่ 5 ระดับ (1) ค่าความหวาน 0-6 กรัมต่อ 100 มล.ไม่ต้องเสียภาษี (2) ค่าความหวาน 6-8 กรัมต่อ 100 มล. เสียภาษี 30 สตางค์ต่อลิตร (3) ค่าความหวาน 8-10 กรัมต่อ 100 มล. เสียภาษี 1 บาทต่อลิตร (4) ค่าความหวาน 10-14 กรัมต่อ 100 มล.เสียภาษี 3 บาทต่อลิตร และ (5) ค่าความหวาน 14-18 กรัมต่อ 100 มล. เสียภาษี 5 บาทต่อลิตร หลังจากนั้นรัฐจะพิจารณาทบทวนและปรับขึ้นภาษีความหวานระยะที่ 4 คือวันที่ 1 เมษายน 2568 เป็นต้นไป การเก็บภาษีความหวานทำให้ผู้ผลิตเครื่องดื่มปรับสูตรเครื่องดื่มให้มีน้ำตาลน้อยลง

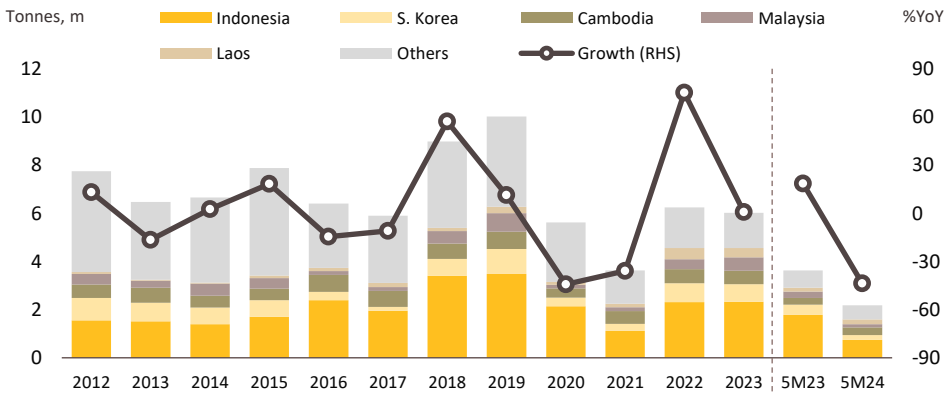
- **ปี 2566 ปริมาณส่งออกน้ำตาลและกากน้ำตาลฟื้นตัวเล็กน้อยอยู่ที่ 6.7 ล้านตัน** (+0.7%) ตามการเติบโตในตลาดหลัก อาทิ อินโดนีเซีย (+0.1%) ฟิลิปปินส์ (+66.4%) มาเลเซีย (+31.9%) และไต้หวัน (+25.6%) แรงหนุนจากทั้งปัจจัยด้านอุปสงค์ตามความต้องการน้ำตาลในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่อง (เฉลี่ย 1.0-2.0%) โดยเฉพาะจากอุตสาหกรรมอาหาร เครื่องดื่ม เอทานอล และแอลกอฮอล์ รวมทั้งด้านอุปทานที่ลดลงจากอินเดียซึ่งเป็นประเทศคู่แข่งที่ได้ระงับการส่งออกน้ำตาลภายใต้ความกังวลด้านผลผลิตน้ำตาลในประเทศที่ตึงตัว ซึ่งเอื้อให้ไทยส่งออกได้เพิ่มขึ้น ปัจจัยดังกล่าวช่วยหนุนราคาส่งออกน้ำตาลและกากน้ำตาลให้เพิ่มขึ้น 11.5% **ทำให้มูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น 9.8% อยู่ที่ 3.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ** (ภาพที่ 15 - 16) **สำหรับช่วง 5 เดือนแรก ของปี 2567** ปริมาณส่งออกน้ำตาลและกากน้ำตาลต่ำสุดในรอบ 3 ปีเมื่อเทียบในช่วงเวลาเดียวกันโดยอยู่ที่ 2.2 ล้านตัน (-43.6% YoY) มูลค่า 1.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (-34.3% YoY) เป็นการหดตัวจากอินโดนีเซีย (ตลาดหลัก) ลดลงกว่า -58.3% YoY รวมถึงตลาดรอง อาทิ เกาหลีใต้ (-54.0% YoY) ฟิลิปปินส์ (-79.4% YoY) และมาเลเซีย (-52.9% YoY) ผลจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่ชะลอลง รวมถึงผลผลิตของไทยขาดแคลนจากภาวะภัยแล้ง ขณะที่ราคาส่งออกน้ำตาลและกากน้ำตาลเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 16.5% YoY

Figure 15: Thai Sugar Export Prices

Source: OCSB, MOC, Krungsri Research

Figure 16: Thai Sugar & Molasses Exports (By Market)

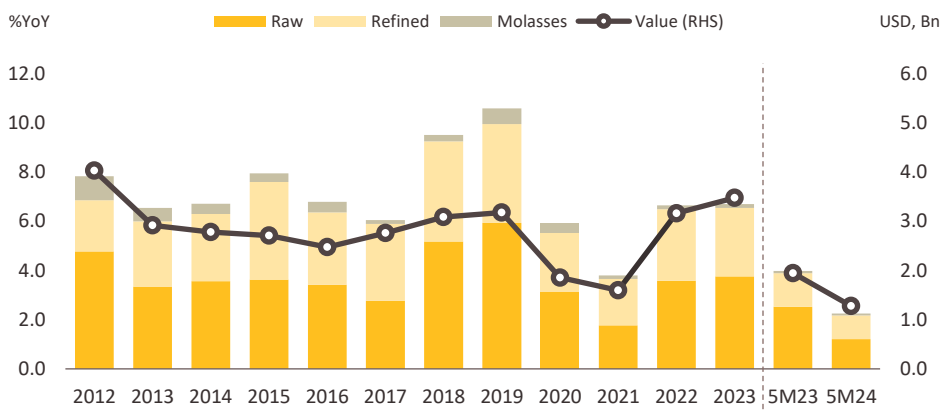

Source: MOC, Krungsri Research

ภาวะการส่งออกและราคาส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำตาลแต่ละประเภท (ภาพที่ 17) สรุปได้ดังนี้

- **น้ำตาลทรายดิบ: ในปี 2566 ปริมาณส่งออก 3.8 ล้านตัน (+5.1%) มูลค่า 1.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (+11.2%)** โดยขยายตัวในตลาดหลักในภูมิภาคซึ่งไทยยังคงได้ประโยชน์จากข้อตกลงเสรีทางการค้าอาเซียน อาทิ อินโดนีเซีย 2.2 ล้านตัน (+4.6%) มาเลเซีย 0.5 ล้านตัน (+34.3%) และเวียดนาม 0.1 ล้านตัน (+118.7%) รวมทั้งแรงหนุนจากความต้องการทั้งการบริโภคทางตรงและภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ขยายตัวหลังจากสถานการณ์ COVID-19 ในประเทศคู่ค้าลดความรุนแรงเป็นลำดับ โดยราคาส่งออกน้ำตาลทรายดิบอยู่ที่ตันละ 484.3 ดอลลาร์สหรัฐ (+5.5%) **สำหรับช่วง 5 เดือนแรก ของปี 2567** ปริมาณส่งออกหดตัวเหลือ 1.2 ล้านตัน (-52.2% YoY) มูลค่า 0.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (-45.1% YoY) ตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวโดยปริมาณส่งออกหดตัวเกือบทุกตลาด อาทิ อินโดนีเซีย (-58.3% YoY) เกาหลีใต้ (-62.3% YoY) มาเลเซีย (-68.5% YoY) และไต้หวัน (-81.7% YoY) ด้านราคาส่งออกน้ำตาลทรายดิบอยู่ที่ตันละ 527.0 ดอลลาร์สหรัฐ (+14.7% YoY)
- **น้ำตาลทรายขาว: ในปี 2566 ปริมาณส่งออก 2.8 ล้านตัน (-4.5%) มูลค่า 1.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (+8.7%)** โดยปริมาณส่งออกหดตัวในตลาดสำคัญ อาทิ CLMV 1.1 ล้านตัน (-7.6%) จีน 133.0 พันตัน (-22.5%) อินโดนีเซีย 90.1 พันตัน (-51.5%) แทนซาเนีย 48.7 พันตัน (-60.1%) และเคนยา 41.3 พันตัน (-53.9%) ผลกระทบจากเอลนีโญทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนอุปทาน (Supply Shortage) และผลผลิตจากไทยไม่เพียงพอสำหรับส่งมอบประเทศคู่ค้า โดยราคาส่งออกน้ำตาลทรายขาวอยู่ที่ตันละ 619.4 ดอลลาร์สหรัฐ (+15.7%) **สำหรับช่วง 5 เดือนแรก ของปี 2567** ปริมาณส่งออกหดตัวเหลือ 1.0 ล้านตัน (-29.5% YoY) มูลค่า 0.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (-18.5%) โดยปริมาณส่งออกหดตัวในตลาดสำคัญ อาทิ ฟิลิปปินส์ (-91.3% YoY) อินโดนีเซีย (-59.7% YoY) สิงคโปร์ (-29.9% YoY) ไต้หวัน (-16.4% YoY) อย่างไรก็ตาม ตลาดเพื่อนบ้านยังคงขยายตัวได้ดี อาทิ กัมพูชา (+20.6% YoY) ลาว (+29.3% YoY) และเมียนมา (+10.4% YoY) ด้านราคาส่งออกน้ำตาลทรายขาวอยู่ที่ตันละ 656.3 ดอลลาร์สหรัฐ (+15.6% YoY)
- **กากน้ำตาล: ในปี 2566 ปริมาณส่งออก 0.15 ล้านตัน (-2.7%) มูลค่า 24.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (-7.3%)** โดยปริมาณส่งออกไปตลาดญี่ปุ่นซึ่งเป็นตลาดหลัก (ส่วนแบ่งตลาดราว 60% ของปริมาณส่งออกกากน้ำตาลทั้งหมด) อยู่ที่ 92.9 พันตัน หดตัว -4.8% จากภาวะเศรษฐกิจของญี่ปุ่นที่ยังฟื้นตัวช้า ทำให้อุปสงค์จากอุตสาหกรรมต่อเนื่อง (เอทานอล เชื้อเพลิงชีวมวล และอาหารสัตว์) ยังชะลอตัว ด้านราคาส่งออกลดลงเหลือตันละ 178.8 ดอลลาร์สหรัฐ (-0.7%) **สำหรับช่วง 5 เดือนแรก ของปี 2567** ปริมาณส่งออก 82.4 พันตัน (-17.8% YoY) มูลค่า 13.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (-7.3% YoY) โดยปริมาณส่งออกไปตลาดหลักหดตัว อาทิ ฟิลิปปินส์ (-19.9% YoY) และญี่ปุ่น (-14.8% YoY) (สัดส่วนรวมกันมากกว่า 99% ของปริมาณส่งออกกากน้ำตาลทั้งหมด) ด้านราคาส่งออกอยู่ที่ตันละ 163.4 ดอลลาร์สหรัฐ (+12.8% YoY)

Figure 17: Thai Sugar & Molasses Exports (By Product)

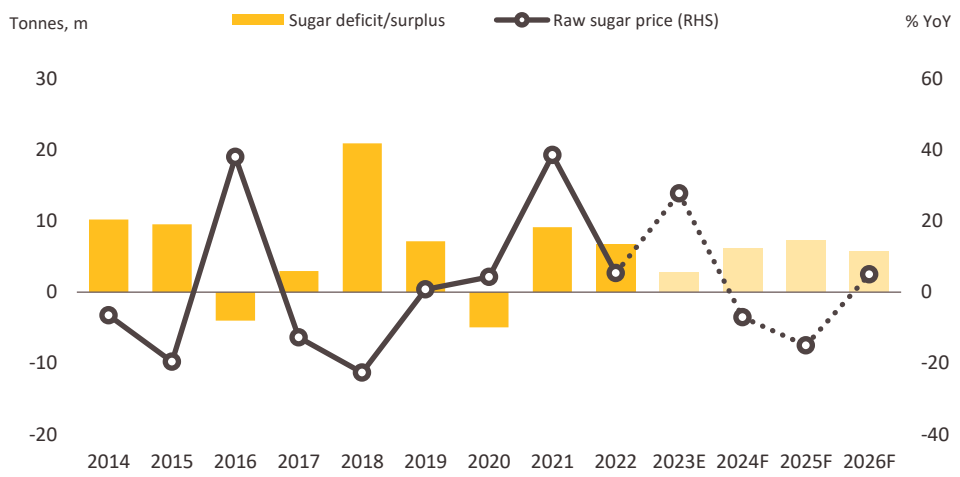

Source: MOC, Krungsri Research

แนวโน้มอุตสาหกรรม

- **ปี 2567 คาดว่าผลผลิตน้ำตาลโลกจะอยู่ที่ 183.5 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 2.2% (คาดการณ์โดย USDA)** แรงหนุนจากปริมาณฝนที่คาดว่าจะยังคงเอื้ออำนวยและระดับราคาน้ำตาลที่สูงกว่าเอทานอลทำให้บราซิลเร่งการผลิตน้ำตาลเพิ่มขึ้นสู่ระดับ 45.5 ล้านตัน (+19.7%) สวนทางกับผู้ผลิตอันดับรองอย่างอินเดีย ไทย และปากีสถานที่อาจได้รับผลกระทบจากภัยแล้งที่ทำให้ผลผลิตลดลง **ขณะที่ปี 2568-2569 คาดว่าผลผลิตน้ำตาลโลกจะเพิ่มขึ้นเฉลี่ย (CAGR) เพียง 0.5-1.5% ต่อปี (คาดการณ์โดยวิจัยกรุงศรี)** เนื่องจากคาดว่าบราซิลซึ่งเป็นผู้ผลิตรายใหญ่จะมีผลผลิตลดลงจากภาวะภัยแล้งที่คาดว่าจะกลับมา ขณะที่ยังมีปัจจัยหนุนจาก (1) การเข้าสู่ภาวะลานีญา (La Niña) ในแถบภูมิภาคของผู้ผลิตน้ำตาลอันดับรองทำให้ได้อานิสงส์ของสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูก (2) เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูกจากแรงจูงใจด้านราคาที่ปรับสูงขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงหลายปีก่อน และ (3) การผลิตเพื่อเป็นสต็อกรองรับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทางอาหารและความต้องการในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ขยายตัว
- **ความต้องการน้ำตาลทรายโลกช่วงปี 2567-2569 คาดว่าจะเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ย 0.5-1.5% ต่อปี** โดยมีแรงหนุนจากการทยอยฟื้นตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจของโลก และทิศทางของอุตสาหกรรมอาหาร และเครื่องดื่ม ที่จะกระเตื้องขึ้นตามภาวะการท่องเที่ยวของโลก อย่างไรก็ตามจากผลผลิตน้ำตาลโลกที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมากกว่าการบริโภคน้ำตาลโลก (ภาพที่ 18) ส่งผลให้แนวโน้มระดับ**ราคาน้ำตาลทรายดิบโลกในปี 2567-2569 เฉลี่ยอยู่ที่ 440-460 ดอลลาร์สหรัฐ/ตัน (20.0-20.9 เซนต์/ปอนด์) ลดลงจาก 530.3 ดอลลาร์สหรัฐ/ตัน (24.1 เซนต์/ปอนด์) ในปี 2566**

Figure 18: Global Sugar Flows

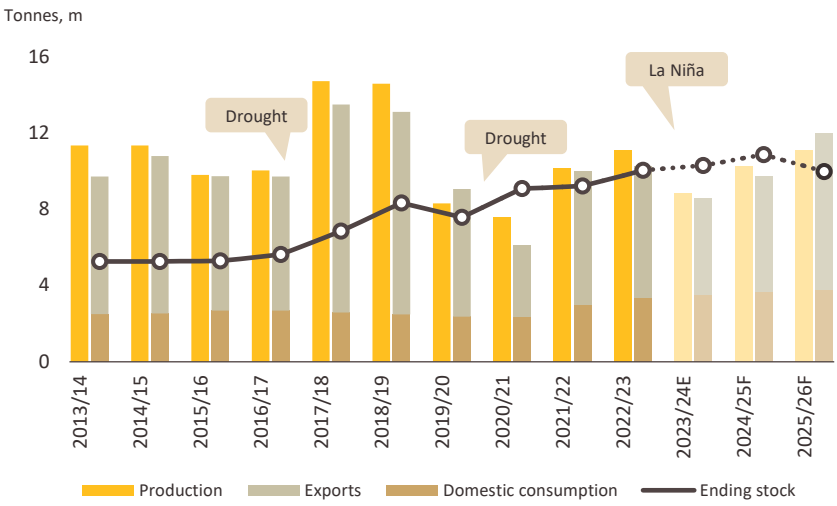

Note: Sugar deficit/surplus = Production - domestic consumption
Source: OCSB, OAE, Krungsri Research

อุตสาหกรรมน้ำตาลของไทยมีแนวโน้มกระเตื้องขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจของไทยและประเทศคู่ค้าที่ทยอยฟื้นตัว โดยมีรายละเอียดดังนี้

- **ปริมาณอ้อยเข้าหีบในฤดูกาลผลิตปี 2567 คาดว่าจะอยู่ที่ 82.2 ล้านตัน ลดลง -12.5% โดยนำไปผลิตน้ำตาลได้ราว 8.8 ล้านตัน** (ภาพที่ 19) แรงฉุดจาก (1) สภาพอากาศที่ร้อนจากผลกระทบของเอลนีโญทำให้ผลผลิตเสียหายหรือผลผลิตต่อไร่ (Yield) ลดลง (2) พื้นที่ปลูกอ้อยลดลงจากเกษตรกรบางส่วนหันไปปลูกมันสำปะหลังซึ่งทนต่อภาวะภัยแล้ง ราคาดี และเก็บเกี่ยวง่าย (3) ต้นทุนเพาะปลูกโดยเฉพาะราคาปุ๋ยและพลังงานที่คาดว่าจะยังทรงตัวสูง ทำให้เกษตรกรลดการบำรุงพืช ส่งผลให้ผลผลิตต่อไร่ลดลง และ (4) ปัญหาการขาดแคลนแรงงานและค่าจ้างที่สูงส่งผลกระทบต่อต้นทุนของเกษตรกร โดยเฉพาะต้นทุนในการเก็บเกี่ยวอ้อยสด อย่างไรก็ตาม **ในฤดูกาลผลิตปี 2568-2569 คาดว่าผลผลิตอ้อยจะอยู่ที่ 114-116 ล้านตันต่อปี คิดเป็นปริมาณการผลิตน้ำตาล 10.6-10.8 ล้านตันต่อปี เติบโตที่ระดับ 11.0-13.0% ต่อปี** เนื่องจาก (1) การเข้าสู่ภาวะลานีญา[16/] ทำให้สภาพอากาศและปริมาณฝนเอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูกมากขึ้น ซึ่งเอื้อต่อพื้นที่ปลูกอ้อยส่วนใหญ่ที่อยู่นอกเขตชลประทานที่ต้องพึ่งพาน้ำฝนเป็นหลัก และ (2) เกษตรกรได้แรงจูงใจด้านราคาที่เพิ่มสูงขึ้นในฤดูกาลเพาะปลูกก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม แนวโน้มผลผลิตโลกจากแหล่งผลิตสำคัญของโลก (บราซิล อินเดีย และไทย) ที่คาดว่าจะเพิ่มสูงขึ้นจะกดดันราคาน้ำตาลทรายโลกและไทยให้มีทิศทางลดลง โดยคาดว่า**ราคาอ้อยในประเทศจะปรับตัวลดลงเฉลี่ยอยู่ที่ตันละ 950-1,050 บาท หรือลดลงเฉลี่ย -5.0 ถึง -7.0% ต่อปี**

Figure 19: Thai Sugar Balance

Source: USDA, compiled by Krungsri Research
Note: Forecast by Krungsri Research

- **ปริมาณการบริโภคน้ำตาลในประเทศจะอยู่ที่ 3.5-3.8 ล้านตันต่อปี เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 3.0-4.0% ต่อปี** (ภาพที่ 19) โดยมีปัจจัยหนุนจาก (1) กิจกรรมทางเศรษฐกิจและธุรกิจท่องเที่ยวที่ทยอยฟื้นตัว หนุนความต้องการบริโภคทางตรงโดยเฉพาะจากธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม (2) ความต้องการจากอุตสาหกรรมต่อเนื่องโดยเฉพาะอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม (3) พฤติกรรมของผู้บริโภคตามวิถีชีวิตแบบใหม่ที่ใส่ใจสุขภาพมากขึ้นหลังการแพร่ระบาดของ COVID-19 ทำให้ความต้องการใช้กากน้ำตาลที่ได้จากกระบวนการผลิตน้ำตาลเพื่อผลิตแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อยังคงมีอยู่ต่อเนื่อง และ (4) มาตรการภาครัฐที่สนับสนุนการนำเอทานอลไปใช้เป็นส่วนผสมในน้ำมันแก๊สโซฮอล์ รวมทั้งความต้องการเอทานอล[17/] ที่เพิ่มขึ้นจากภาคขนส่งตามการฟื้นตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การเร่งลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน และการเดินทางของนักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม ผลจากมาตรการควบคุมความหวานสำหรับเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของน้ำตาลยังเป็นข้อจำกัดให้อัตราการขยายตัวของตลาดในประเทศยังไม่สูงนัก

16/ National Oceanic and Atmospheric Administration (NOAA) คาดว่าในช่วงเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2567 จะมีโอกาสเกินกว่า 50% ที่โลกจะเริ่มเข้าสู่ปรากฏการณ์ La Nina (ฝนตกมากกว่าค่าเฉลี่ย) (ที่มา Weekly ENSO Evolution, Status, and Prediction Presentation, NOAA, 10 June 2024)

17/ วิจัยกรุงศรีคาดว่าปี 2567-2569 ปริมาณความต้องการใช้เอทานอลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 2.0-2.5% ต่อปี ที่ระดับ 3.0-3.8 ล้านลิตร/วัน แรงหนุนจาก (1) การฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปของเศรษฐกิจไทยที่ขยายตัวเฉลี่ยในช่วง 2.5-3.5% ต่อปี (2) จำนวนยานยนต์สะสมที่ใช้น้ำมันแก๊สโซฮอล์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 2.5-3.5% ต่อปี (3) การเติบโตต่อเนื่องของการค้าออนไลน์ และ (4) รัฐบาลมีแผนส่งเสริมการใช้น้ำมันแก๊สโซฮอล์ E20 เป็นเบนซินเกรดพื้นฐาน

- **ปริมาณส่งออกน้ำตาลและกากน้ำตาลในปี 2567 คาดว่าจะหดตัวเฉลี่ยที่ -25% ถึง -30% อยู่ที่ 4.8-5.1 ล้านตัน** จากปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบอ้อยที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเอลนีโญ ประกอบกับการสำรองเพื่อรองรับความต้องการภายในประเทศจากอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มตามจำนวนนักท่องเที่ยวที่ทยอยเดินทางเข้าประเทศมากขึ้น อย่างไรก็ตาม **ปริมาณส่งออกน้ำตาลและกากน้ำตาลในปี 2568-2569 จะอยู่ที่ 6.7-7.5 ล้านตันต่อปี เพิ่มขึ้น 15.0-20.0% ต่อปี** โดยมีแรงหนุนจาก (1) การคลี่คลายของปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบอ้อยจากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยและการขยายพื้นที่เพาะปลูก ทำให้สามารถผลิตน้ำตาลเพื่อส่งมอบให้กับคู่ค้าได้มากขึ้น (2) ความต้องการจากอุตสาหกรรมที่เกี่ยวเนื่องในประเทศคู่ค้าทยอยฟื้นตัวตามภาวะเศรษฐกิจ (3) อินเดียซึ่งเป็นคู่แข่งรายใหญ่มีแนวโน้มลดการส่งออกจากความกังวลผลผลิตไม่เพียงพอต่อการบริโภคในประเทศ อีกทั้งยังต้องนำอ้อยไปผลิตเอทานอลมากขึ้นตามนโยบายส่งเสริมการใช้เอทานอล และ (4) ความคืบหน้าของความตกลงการค้า (FTA)[18/] เอื้อต่อการขยายช่องทางตลาดส่งออก อย่างไรก็ตาม ตลาดส่งออกน้ำตาลของไทยอาจจะยังเผชิญการแข่งขันที่รุนแรงจากบราซิลที่หันมาผลิตน้ำตาลแทนเอทานอลเพื่อตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นจากการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มทั้งในประเทศและตลาดโลก

ประเด็นท้าทายของอุตสาหกรรมน้ำตาลในระยะข้างหน้า ได้แก่ (1) ปัญหาด้านต้นทุนการผลิตที่สูงกว่าราคาอ้อย โดยเฉพาะต้นทุนการตัดอ้อยสด และค่าแรงงานสูงจากปัญหาการขาดแคลนแรงงาน (2) อุปทานวัตถุดิบภายในประเทศลดลงเนื่องจากเกษตรกรหันไปปลูกพืชชนิดอื่นที่มีราคาสูง เก็บเกี่ยวง่าย และทนต่อสภาพอากาศและโรคมากกว่าอ้อย ส่งผลให้โรงงานน้ำตาลมีกำลังการผลิตส่วนเกินที่สูง (3) ความต้องการบริโภคน้ำตาลมีแนวโน้มเติบโตอย่างจำกัด ผลจากกระแสรักษ์สุขภาพทั่วโลกและการปรับขึ้นภาษีความหวานในเครื่องดื่มในหลายประเทศรวมถึงไทย ทำให้ความต้องการใช้น้ำตาลในอุตสาหกรรมเครื่องดื่มลดลง (4) ความไม่แน่นอนของกฎระเบียบภาครัฐ อาทิ 1) มาตรการแก้ไขปัญหาอ้อยไฟไหม้ ซึ่งกำหนดให้โรงงานน้ำตาลลดสัดส่วนการรับอ้อยไฟไหม้เข้าหีบเหลือเพียง 0-5% แต่ปัจจุบันปี 2566/67 ยังพบสัดส่วนอ้อยไฟไหม้เฉลี่ยที่ระดับ 29.6%[19/] ซึ่งมีทั้งมาตรการแก้ไขปัญหาทั้งการปรับที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน (มาตรการทางกฎหมาย) และ 2) พรบ. อ้อยและน้ำตาลทรายที่อยู่ระหว่างการแก้ไขปรับปรุง (ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2565) โดยชาวไร่อ้อยได้เสนอ “กากอ้อย” ตามคำนิยามของ “ผลพลอยได้” ซึ่งจะกระทบต่อการคำนวณส่วนแบ่งผลประโยชน์[20/]และรายได้ของโรงงานน้ำตาล เนื่องจากโรงงานต้องปันรายได้บางส่วนจากการจำหน่ายผลพลอยได้ให้เกษตรกรจากเดิมที่เคยรับเต็มจำนวน ซึ่งปัจจุบันยังอยู่ระหว่างข้อพิพาททางกฎหมาย[21/]

18/ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศที่อยู่ระหว่างการเจรจา อาทิ ไทย-ปากีสถาน ไทย-รัสเซีย ไทย-ศรีลังกา ไทย-EFTA (สมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป ได้แก่ ไอซ์แลนด์ ลิกเตนสไตน์ นอร์เวย์ และสวิตเซอร์แลนด์) อาเซียน-แคนาดา และแผนเจรจาในอนาคต ได้แก่ ไทย-EU ซึ่งหลายประเทศเป็นผู้นำเข้าน้ำตาลรายใหญ่ของโลก

19/ คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายมีมติขอรับการจัดสรรงบประมาณช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกอ้อยที่สนับสนุนนโยบายรัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษฝุ่น PM2.5 ใน 2 รูปแบบ คือ (1) รูปแบบตัวเงินแก่เกษตรกรที่ไม่มีการเผาอ้อย (In Cash) และ (2) รูปแบบการบริหารจัดการไร่อ้อยและตัดอ้อยด้วยเทคโนโลยีเกษตรอุตสาหกรรม (In Kind) โดยดำเนินการตาม 5 มาตรการ ได้แก่ (1) มาตรการส่งเสริมสินเชื่อเพื่อแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม (2) มาตรการด้านเครื่องจักรกลการเกษตร (3) มาตรการทางกฎหมาย (4) หักเงินค่าอ้อยที่ถูกลักลอบเผา อ้อยยอดยาว และอ้อยที่มีกาบใบ และ (5) จัดสรรปริมาณอ้อยและปริมาณน้ำตาลทรายให้โรงงานน้ำตาลผลิตให้สอดคล้องกับแนวทางในการแก้ปัญหาการลักลอบเผาเพื่อลดฝุ่นพิษ PM 2.5 ที่เกิดจากอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย

20/ ระบบแบ่งปันผลประโยชน์ (Revenue sharing) หรือ “ระบบ 70:30” เป็นการจัดสรรรายได้สุทธิจากการจำหน่ายน้ำตาลทั้งตลาดในประเทศและตลาดส่งออกให้แก่ชาวไร่อ้อย (ผลตอบแทนจากราคาอ้อย) สัดส่วน 70% และโรงงานน้ำตาล (ผลตอบแทนการผลิต) สัดส่วน 30% ปัจจุบันอัตราส่วนดังกล่าวยังคงยึดตามคำนิยามใน พรบ. อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527

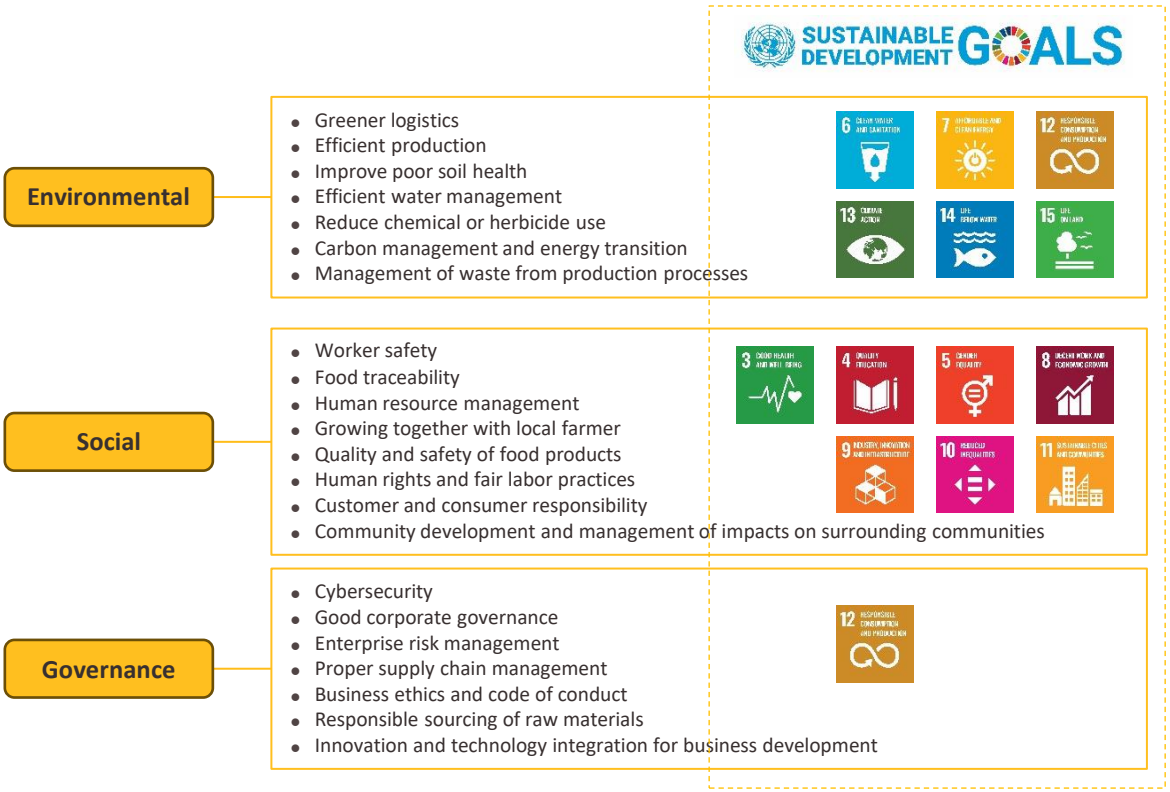
21/ คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายผลักดันร่างแก้ไขผ่านขั้นตอนออกประกาศในราชกิจจานุเบกษามีผลใช้บังคับไปตั้งแต่วันที่ 24 ธันวาคม 2565 ทำให้โรงงานน้ำตาลตัดสินใจยื่นเรื่องฟ้องต่อศาลปกครองโดยมอบอำนาจให้ บริษัท ไทยซูการ์ มิลเลอร์ เป็นผู้ฟ้อง

แนวทางการปรับตัวของอุตสาหกรรมน้ำตาลในระยะถัดไป

- **มุ่งเน้นการสร้างความมั่นคงด้านอุปทาน** โดยเน้นการร่วมกลุ่มของเกษตรกรภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs[22/] ด้านน้ำและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการต้นทุนเพื่อให้มีการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scales) การสนับสนุนเทคโนโลยีทั้งจากภาครัฐและโรงงานน้ำตาล การสนับสนุนระบบชลประทานเพื่อลดความเสี่ยงจากการขาดแคลนวัตถุดิบอ้อยในอนาคต รวมถึงการนำ BCG Model[23/] มาส่งเสริมและช่วยเหลือภาคอุตสาหกรรมตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน เพื่อให้เกษตรกรมีผลกำไรเพิ่มขึ้นพร้อมกับสร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบในภาคการผลิตน้ำตาล

- **กระแสรักษ์โลกและ ESG (Environmental, Social, Governance)** โดยปรับตัวภายใต้เป้าหมายทางยุทธศาสตร์ของทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่มุ่งสู่การลดมลพิษโดยเฉพาะทางอากาศจากอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลผ่านนโยบายและเครื่องมือต่างๆ อาทิ การสร้างอุตสาหกรรมสีเขียวที่มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ด้วยการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีบริหารจัดการในไร่อ้อยอย่างครบวงจร (Smart Farming) ตั้งแต่การเริ่มเพาะปลูกจนถึงการขนส่งอ้อยเข้าโรงงาน การนำเครื่องจักรกลเกษตรมาใช้ทดแทนแรงงาน การรับซื้อใบอ้อยเพื่อลดการเผาอ้อย การสนับสนุนและส่งเสริมให้ความรู้แก่เกษตรกรในการตัดอ้อยสดเพื่อเพิ่มคุณภาพน้ำตาลในอ้อย (C.C.S.) การกำหนดนโยบายการรับซื้ออ้อยสดและพลักดันมาตรการแก้ไขปัญหาอ้อยไฟไหม้

Figure 20: Example of Sugar Industry's Global Sustainability Goals

Source: Sustainable Development Goals (SDGs), compiled by Krungsri Research

22/ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) 17 เป้าหมาย ประกอบไปด้วย 169 เป้าหมายย่อย (SDG Targets) ที่มีความเป็นสากล เชื่อมโยงและเกื้อหนุนกันและกำหนดให้มี 247 ตัวชี้วัด เพื่อใช้ติดตามและประเมินความก้าวหน้าของการพัฒนา โดยสามารถจัดกลุ่ม SDGs ตามปัจจัยที่เชื่อมโยงกันใน 5 มิติ (5P) ได้แก่ (1) การพัฒนาคน (People) ให้ความสำคัญกับการขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหย และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม (2) สิ่งแวดล้อม (Planet) ให้ความสำคัญกับการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเพื่อประชากรโลกรุ่นต่อไป (3) เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและลอดคล้องกับธรรมชาติ (4) สันติภาพและความยุติธรรม (Peace) ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุข และไม่แบ่งแยก และ (5) ความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน (ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

23/ BCG Model ประกอบด้วย 3 เศรษฐกิจหลัก คือ B : Bio Economy ระบบเศรษฐกิจชีวภาพ มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพอย่างคุ้มค่า อาทิ เพิ่มผลผลิต สร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นความหลากหลายทางชีวภาพ เชื่อมโยงกับ C : Circular Economy ระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน ที่คำนึงถึงการนำวัสดุต่างๆ กลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด อาทิ การใช้ผลิตภัณฑ์เต็มวงจรชีวิต การหมุนเวียนนำกลับมาใช้ใหม่ และทั้ง 2 เศรษฐกิจนี้อยู่ภายใต้ G : Green Economy ระบบเศรษฐกิจสีเขียว ซึ่งมุ่งแก้ไขปัญหามลพิษ เพื่อลดผลกระทบต่อโลกอย่างยั่งยืน (ที่มา : สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)

วิจัยกรุงศรี

ดร.พิมพ์นารา หิรัญกสิ

ผู้บริหารสายงานวิจัยและหัวหน้าทีมวิจัยเศรษฐกิจ

ทีมวิจัยเศรษฐกิจ

สุจิต ชัยวิชญชาติ

ผู้บริหารทีมวิจัยเศรษฐกิจมหภาค

วนิชา ดิเรกอุดมศักดิ์

เศรษฐกรอาวุโส

จุไรลักษณ์ พลศรี

เศรษฐกรอาวุโส (พยากรณ์ตัวเลขเศรษฐกิจ)

ทรรศิน กลิ่นถนอม

เศรษฐกร

กฤตพร ศิริใจชิงกุล

เศรษฐกร

ศุภสิน อิทธิพัทธ์วงศ์

เศรษฐกร

ทีมวิเคราะห์และพัฒนางานวิจัย

ดร.พิมพ์นารา หิรัญกสิ

รักษาการผู้บริหารทีมวิเคราะห์และพัฒนางานวิจัย

ณธัญอร รัตนาธรรมวัฒน์

นักวิเคราะห์อาวุโส

นฤชยา สาตแฟง

นักวิเคราะห์

ปริญญา มิ่งสกุล

นักวิเคราะห์

ชณัฐฐา ธาระรส

นักวิเคราะห์

ทีมบริหารระบบข้อมูลวิจัย

ธมณ เสริญสุขสกุล

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

เชิดศักดิ์ ศรีชัยตัน

เจ้าหน้าที่ระบบข้อมูลวิจัย

วงศกร แก้วอุดทัง

เจ้าหน้าที่ระบบข้อมูลวิจัย

ทีมวิจัยอุตสาหกรรม

ดร.พิมพ์นารา หิรัญกสิ

รักษาการผู้บริหารทีมวิจัยอุตสาหกรรม

ธเนศ มหัทธนาลัย

นักวิเคราะห์อาวุโส (Digital)

พูลสุข นิลกิจศรานนท์

นักวิเคราะห์อาวุโส (Healthcare, Mobile Operators)

ปิยะนุช สถาพงศ์ภักดี

นักวิเคราะห์อาวุโส (Transport & Logistics)

นรินทร์ ตันไพบูลย์

นักวิเคราะห์อาวุโส (Power Generation, Modern Trade, Chemicals, Medical Devices)

เฑียร เทียมศักดิ์

นักวิเคราะห์อาวุโส (Energy, Petrochemicals)

พุทธชาด ลุนคำ

นักวิเคราะห์อาวุโส (Construction Contractors, Construction Materials, Hotels, Industrial Estate)

พัชรา กลิ่นชวนชื่น

นักวิเคราะห์อาวุโส (Real Estate)

ชัยวัช โชวเจริญสุข

นักวิเคราะห์อาวุโส (Agriculture)

ประพันธ์ ลีน้อย

นักวิเคราะห์ (ESG)

ศุภวัฒน์ โชคสวัสดิ์ไพศาล

นักวิเคราะห์ (Automobile, Electronics & Electrical Appliances)